

शुष्कमूलकतेलम् । इति शोयाधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥

शोयकः, पुं, (शोय एव । स्वार्थे कन् ।) शोयः । इति शब्दरत्नावली ॥

शोयघ्नी, स्त्री, (शोयं हन्तीति । हन् + "घमन्त्य-कर्त्तके च ।" १।२।५३ । इति टक् ।) पुनर्नवा । इत्यमरः । शालपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोयनाशके, त्रि ॥

शोयजित्, पुं, (शोयं जयतीति । जि + जिप् ।) भङ्गातकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोयजिह्वा, पुं, (शोये जिह्वाः कुटिल इव । तत्राशकत्वात् ।) पुनर्नवा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोयहृत, पुं, (शोयं हरति नाशयतीति । हृ + जिप् ।) भङ्गातकः । इति रत्नमाला ॥ शोफ-हारके, त्रि ॥

शोधनं, स्त्री, (शोधयतीति । शुध + शिच् + ल्युः) कङ्कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शुध + भावे ल्युट् ।) शोधम् । इति शुधधात्वर्थदर्शनात् ॥ (प्रायश्चित्तम् । यथा, मनुः । ११ । १६१ ।

"अभोज्यमन्नं नान्यमालनः शुद्धिमिच्छता । अन्नानभुक्तान्त्यार्थं शोधं वाप्याशु शोधनैः ॥") विष्टा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कासीसम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ विहिताविहितमासादिविचार-रश्म् । यथा,—

"सूर्येपहृषकालेन समानो नास्ति कश्चन । तत्र यद्यत् कृतं सर्वमनन्तफलदं भवेत् । न मासतिथिवारादिशोधनं सूर्येपर्वणि ॥" इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥

धातुनिर्होषोकरश्म् । यथा,— "पत्तलीकृतपत्राणि हेन्त्रो वक्रौ प्रतापयेत् । निषिञ्चेत्तप्तमानि तैलचक्रे च काष्ठीके ॥ गोमूत्रे च कुलत्यानां कषाये तु त्रिधा त्रिधा । एवं हेन्त्रः परेषाञ्च धातूनां शोधनं भवेत् ॥" ॥ ॥ त्रणादिपरिष्कारश्म् । यथा,—

"त्रणस्य त्वविशुद्धस्य क्वायः शुद्धिकरः परः । पटोलनिम्बपत्रस्य सर्वत्रैव प्रयुज्यते ॥ वातिके दग्मूलानां क्षीरिणां पैत्तिके त्रणे । आरम्बधादेः कफजे कषायः शोधनं हितम् ॥" अपि च ।

"अष्टमेनांशशेषे चतुर्थेनाहकेन वा । अथवा क्वायनेनैव सिद्धमुष्णोदकं वदेत् । शेषामवातमेदोत्रं वस्तिशोधनदीपनम् ॥" इति च भावप्रकाशः ॥ * ॥

लिखितपत्रादेः प्रमाषोकरश्म् । यथा । लेख्य-शोधनमाह कात्यायनः ।

"स्वहस्तलेख्यसन्देहे जीवतो वा मृतस्य च । तत् स्वहस्तकृतेरन्यः पर्वेस्तलेख्यनिर्घयः ॥" ॥ विरुहलिखितस्य शुद्धीकरश्म् । यथा । तच्छो-धनमाह बृहस्पतिः ।

"नूनानधिकं पूर्वपचं तावहादौ विशोधयेत् । न दद्यादुत्तरं यावत् प्रलथीं सभ्यसन्निधौ ॥"

कात्यायनः ।

"शोधयेत् पूर्वपचन्तु यावन्नोत्तरदर्शनम् । उत्तरेवावबृहस्पतिर्नूतं शोधनं भवेत् ॥" इति व्यवहारतत्त्वम् ॥ * ॥

शङ्खस्य हरणम् । यथा,—

"भाष्याहारः शुध्यति यद्गुणः स्या-दन्त्यात् फलं तत् खलु भागहारः । समेन केनाप्यपवर्त्ता हार-भाष्यो भजेहा सति सभवे तु ॥" इति लौलावती ॥

शन्यत् शुद्धिशब्दे दृष्टव्यम् ॥

शोधनः, पुं, (शोधयतीति । शुध + शिच् + ल्युः ।) निम्बूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनः, त्रि, (शोधयतीति । शुध + शिच् + ल्युः ।) शुद्धिकारकः । यथा,—

"महासान्तपनः शुद्धौ तप्तकच्छसु पावनः । जलोपवासकच्छसु ब्रह्मकूर्चसु शोधनः ॥" इति प्रायश्चित्ततत्त्वष्टतविश्वामित्रवचनम् ॥ यथा च । "तैलसैन्धवयद्याहनिम्बपचनिशायुगेः । त्रिहृद्घनयुतेः पिष्टैः प्रलेपो त्रणशोधनः ॥" इति भावप्रकाशः ॥

शोधनी, स्त्री, (शोधतेऽनेयति । शुध शीचे + शिच् + करणे ल्युट् । ङीप् ।) संमार्जनौ । इत्यमरः ॥ ताम्रवल्ली । नौकी । इति राज-निर्घण्टः ॥

शोधनीबीजं, स्त्री, (शोधन्या बीजमिव बीजं यस्य ।) जयपालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोधनीयः, त्रि, शोधितव्यः । शोधयः । शोधधातो-रनीयप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, कथासरित्-सागरे । ५३ । १४१ ।

"भुक्तं मया तदन्नं यत्शोधनीयं मयापि तत् ॥" शोधितं, त्रि, (शोधते स्मेति । शुध + शिच् + ङः ।) मत्तिकाद्यपनयनेन कृतशोधनव्यञ्जनादि । तत्प-थ्यायः । संशुष्टम् २ । इत्यमरभरती ॥ अपि च ।

"व्यञ्जने केशकीटादिशुद्धे संशुष्टशोधिते ॥" इति शब्दरत्नावली ॥ अपनीतमलम् । तत्पथ्यायः । निनिक्तम् २ । शुष्टम् ३ निःशुध्यम् ४ अनवस्कारम् ५ । इत्यमरभरती ॥

शोफः, पुं, (शु गतौ । बाहुलकात् फः ।) शोयः । इत्यमरः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । १४ । "तद्दुष्टं शोषितमनिर्झयिमाशः कच्छूशोफ-रागदाहपाकवेदना जनयेत् ॥")

शोफघ्नी, स्त्री, (शोफं हन्तीति । हन् + टक् । ङीप् ।) शालपर्णी । रक्तपुनर्नवा । इति राज-निर्घण्टः ॥

शोफनाशनः, पुं, (शोफं नाशयतीति । नश + शिच् + ल्युः ।) नीलह्वयः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोयनाशके, त्रि ॥

शोफहृत, पुं, (शोफं हरतीति । हृ + किप् ।) भङ्गा-तकः । इति भावप्रकाशः ॥ शोयहारके, त्रि ॥

शोभनं, स्त्री, (शोभते इति । शुभ + ल्युः ।) पद्मम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (शुभ + भावे ल्युट् । शुभम् । यथा, भागवते । ५ । १८ । २१ ।

"अहो वतैषां किमकारि शोभनं प्रसन्न एषां सिद्धुत स्वयं हरिः ॥")

शोभनः, पुं, (शुभ + ल्युः ।) यशः । इति धरणिः ॥ विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतपञ्चमयोगः । इति मेदिनी ॥ तत्र जातफलम् ।

"स्वाच्छोभनः शोभनयोगजम्भा टचो विपचप्रतिलम्बवित्तः । सदुत्तरस्वारुवपुः सुधीरः संमानयुक्तो मनुजः प्रवीणः ॥" इति कोट्टीप्रदीपः ॥

शोभनः, त्रि, (शोभते इति । शुभ + ल्युः ।) सुन्दरः । इति मेदिनी ॥ अस्य पर्यायो मनीष-शब्दे दृष्टव्यः ॥

शोभनकः, पुं, (शोभते इति । शुभ + ल्युः । ततः कन् ।) शोभाञ्जनह्वयः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शोभनशब्दकारके, त्रि ॥

शोभना, स्त्री, (शोभन + टाप् ।) हरिद्रा । गोरो-चना । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोभा, स्त्री, शोभन्तेऽनया । (शुभ + करणे घञ् । टाप् ।) दीप्तिः । तत्पथ्यायः । कान्तिः २ द्युतिः ३ हविः ४ । इत्यमरः ॥ द्युती ५ हवी ६ इति तट्टीका ॥ अभिव्या ७ । इति जटाधरः ॥ शुभा ८ भाः ९ श्रीः १० भाषा ११ भाः १२ इति शब्दरत्नावली ॥ सुवमा १३ क्राया १४ विभा १५ टक्प्रिया १६ भानम् १७ भातिः १८ कमा १९ रमा २० । इति राजनिर्घण्टः ॥ तस्या लक्षणम् ।

"सा शोभा रूपभोगाद्यैर्वत् स्यादङ्गविभुजश्चम् । शोभैवकान्तिराख्याता मन्मथाप्यायनोज्ज्वला ॥" इत्युज्ज्वलीनौलमणिः ॥ * ॥

गोपीविशेषः । यथा,— "दृष्टस्व" शोभया गोप्या युक्तचन्दनकानने । सद्यो मच्छब्दमात्रेण तिरोधानं कृतं त्वया ॥ शोभा देहं परित्यज्य जगाम चन्द्रमच्छलम् । ततस्तस्याः शरीरञ्च छिन्धं तेजो बभूव ह ॥ संविभज्य त्वया दत्तं हृदयेन विदूयता । रत्नाय किञ्चित् स्वर्णाय किञ्चिद्विश्वराय च ॥ किञ्चित् स्त्रीणां मुखार्जभ्यः किञ्चिदध्याय किञ्चन ।

किञ्चित् किशलयेभ्यश्च पुण्येभ्यश्चापि किञ्चन ॥ किञ्चिच्चन्दनपङ्केभ्यस्तोयेभ्यश्चापि किञ्चन । किञ्चित् फलेभ्यः शस्येभ्यः सुपङ्केभ्यश्च किञ्चन । किञ्चिन्नूतनवस्त्रेभ्यो दुग्धेभ्यश्चापि किञ्चन ॥ इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ८ अध्यायः ॥ * ॥ हरिद्रा । गोरोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोभाञ्जनः, पुं, (शोभं चरिचं पञ्चनं यस्मात् ।) हृद्यविशेषः । शजिना इति भाषा । तत्पथ्यायः । शिशुः २ तीक्ष्णगन्धकः ३ अचीवः ४ मोचकः ५ । इत्यमरः ॥ तीक्ष्णगन्धः ६ द्युतीक्ष्णः ७ घन-